

कार्यभेदाद्वयंकल्प्यतइत्याह बुद्धिरिति बुद्धिःअतीवआत्मानुगाअत्यंतंआत्मनासहतादात्म्यंप्राप्तालोहपिण्डइवाग्निना अतःसाआत्मचैतन्यानुविद्धा उत्पातेनउक्तांत्यादिना विधीयतेवशीक्रियते तथा चोत्पातवत्याअनुगतआत्मापिउत्पातवान्जलचंद्रचांचल्यन्यायेनभवति एतेनबुद्ध्यात्मनोरन्योन्याध्यासोदर्शितः इममेवाश्रित्यतार्किकास्तयोर्धर्मधर्मिभावमुपयंति ननुअध्यस्यंतामुपहितेषूपाधिधर्माःघटाकाशेइवघटगतिःननुविपरीतमपि घटेआकाशगतस्यास्पर्शत्वादेरदर्शनादित्याशंक्याह तदाश्रिताहिसाज्ञेयेति प्रसिद्धंहिआत्मचैतन्यंबुद्ध्याआश्रितंअतएवबौद्धाबुद्धिरेवचेतनेतिवदंति घटशब्दोयमितिदृष्टं तेपिशब्दवत्त्वस्याकाशधर्मस्यघटेध्यासदर्शनात् ननुअत्रान्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्मयोरेवाध्यासउतधर्मिणोरपि आद्येधर्मिणोःसमसत्वेनद्वैतापत्तिः अत्येद्वयोरपिमिथ्यात्वापत्त्याशून्यशेषतापत्तिरित्याशंक्या ह बुद्धिस्तस्यैषिणीभवेदिति बुद्धिःस्वरूपसिद्ध्यर्थमात्मानमधिष्ठानमिच्छतिरज्जूरगइवरज्जुं तथाचधर्माणामेवान्योन्याध्यासोननुधर्मिणोः शुक्तौरजतस्येवरजतेशुक्तेरध्यासाभावात् अतो नोक्तदोषद्वयप्रसंगः ॥२५॥ ननुआपद्यतां द्वैतं ननु सर्वप्रमाणसिद्धाया बुद्धेर्मिथ्यात्वं कुंशक्यमित्याशंक्याह बुद्धिरुत्पद्यतेकार्यादिति विषयेन्द्रियसंयोगादेः कार्यात्बुद्धिरुत्पद्यतेतन्निवृत्तौनिवर्ततइतिबुद्धेरनित्यत्वंप्रसिद्धं नित्या

सर्पउवाच बुद्धिरात्मानुगातीवउत्पातेनविधीयते ॥ तदाश्रिताहिसाज्ञेयाबुद्धिस्तस्यैषिणीभवेत् ॥ २५ ॥ बुद्धिरुत्पद्यतेकार्यान्मनस्तत्पन्नमेवहि ॥ बुद्धेर्गुणविधानेनमनस्तद्गुणवद्भवेत् ॥ २६ ॥ एतद्विशेषणं तातमनोबुद्ध्योर्यदंतरं ॥ त्वमप्यत्राभिसंबुद्धः कथं वामन्यतेभवान् ॥ २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच अहो बुद्धिमतां श्रेष्ठशुभाबुद्धिरियंतव ॥ विदितं वेदितव्यं ते कस्मात्समनुपृच्छसि ॥ २८ ॥ सर्वज्ञत्वां कथं मोह आविशत्स्वर्गवासिनं ॥ एवमद्भुतकर्माणमिति मे संशयो महान् ॥ २९ ॥ सर्पउवाच सुप्रज्ञमपि चेच्छूरमृद्धिर्मोहयतेनरं ॥ वर्तमानः सुखे सर्वो मुच्यतीति मतिर्मम ॥ ३० ॥ सोहमैश्वर्यमोहेन मदाविष्टो युधिष्ठिर ॥ पतितः प्रतिसंबुद्धस्त्वांतु संबोधयाम्यहं ॥ ३१ ॥ कृतं कार्यं महाराज त्वयाममपरंतप ॥ क्षीणः शापः सुकृच्छ्रो मे त्वया संभाष्य साधुना ॥ ३२ ॥

नित्ययोश्चात्मबुद्ध्योर्न धर्मधर्मिभावः सिद्ध्यति घटेयावद्रूपाभावस्यादर्शनेनात्मन्यावदुःखाभावलक्षणस्य मोक्षस्यासिद्धेः नापि संयोगः सहिउभयकर्मजोवाऽन्यतरकर्मजोवामल्लयोः पक्षिवक्षयोर्वा दृष्टः न च विभुना आत्मना तादृशः संयोगो बुद्धेरस्ति आकाशेनेव घटस्य यत्तु तयोरपि संयोगमभ्युपगच्छंति तद्युक्तिशून्यं परिभाषामात्रं तस्माद्रज्जूरगयोरिवानिर्वचनीयस्तयोः संबंध इति रज्जुवदात्मानित्योरज्जूरगवदा विर्भावतिरोभाववती बुद्धिर्मिथ्येति युक्तमुत्पश्यामः नन्वेवं बुद्धेराकस्मिकत्वे तद्धर्माणां दुःखादीनामप्याकस्मिकत्वापातात्कृतनाशाकृताभ्यागमस्तदवस्थएवेत्याशंक्याह मनस्तत्पन्नमेवहीति बुद्धेर्नाशोपि तज्जन्यवासनांतु संतानात्मकं मनोस्येव ततश्च पूर्ववासनया बुद्धिरुत्पद्यते बुद्ध्या च वासनाविवर्धतइति अनादिरनंता चैषा बुद्धिर्वासनयोर्बीजांकुरवत्संततिः तदेतदाह बुद्धेरिति गुणविधानेन सुखाद्याकारपरिणामधारणेन गुणविधिर्नास्तीति पाठे गुणविधिरुपादानत्वेनास्ति किंतूपादेयत्वमेव मनस्तूपादानं पटतंतु वदनयोर्भेदइत्यर्थः तद्गुणवत्तद्वासनायुक्तं ॥ २६ ॥ विशेषणं व्यावर्तकं तस्मात्कार्यभेदान्मनोबुद्ध्योर्भेदस्ते न च वासनाबीजनाशात्संसारंकुरो न जायतइति सिद्धं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ जातमपि ज्ञानमैश्वर्यं जाद्वर्पान्नश्यतीति ज्ञाततत्त्वोपिशमादीनाश्रयेदिति शेषं यथा तत्पर्यं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥